

అక్కడోరి

'బ్రూలి మొసైస్' దూసుకుని పోయింది గేటు
 'బండా, ఆవరణమట్టా ఉన్న ప్రవారీగడను దాటు
 మని. కారునిచూసి వాచ్ మన్ పరుగెత్తుకుని వచ్చాడు.
 గెన్నెల అందంగా కాస్తున్నది.

కారు స్వీచ్ ఆఫ్ చేసి భాస్కర్ దిగాడు. వెనకాలనుంచి
 ఉన్న దిగి కారు నానుకుని అలవోకగా నిలబడింది. వెన్నె
 లలో కారు, కారుకంటే ఉషా అందంగా ఉన్నారు.

"అంతా కుభంగా ఉంచావా?" అన్నాడు భాస్కర్,
 సామానులు తోపలికి చేరవేస్తున్న వాచ్ మన్ ను ఉద్దే
 శించి.

"చిత్తం" అని తల నాలుగుసార్లు అటూ ఇటూ
 ఊపాడు ఆతడు.

"ఆయన వచ్చారా?" అన్నాడు భాస్కర్.

"నిన్ననే వచ్చారండి" అన్నాడు అతను అర్థమయి
 నట్టు. (ద్రాయింగురూము వక్కనున్న మొక్కలతోనించి
 దగ్గు వినబడింది.

"అరగంటలో డిస్కర్ ఏర్పాటు చెయ్యి" అని
 అతనితో చెప్పి, "కాసేపు వెన్నెలలో అలా తిరిగి
 వద్దాము డియర్!" అంటూ ఉషను తీసుకుని నడిచాడు
 భాస్కర్. అందంగా ఉన్న ఉష మొహంలోని దిగులు
 స్పష్టంగా గుర్తించాడు భాస్కర్. కాని దానిని తీర్చ
 టానికీ అతను అనవోయుడయిపోయి ఉన్నాడు. అందాన్ని
 చూసినప్పుడల్లా అలా ఉన్న తోదిగులు తొంగిచూస్తుంది.

చెట్లన్నీ వెన్నెలలో స్నానంచేస్తూ ఆనందంగా తల
 లాగిస్తున్నాయి. దూరాన ఉన్న వల్లెలోనుంచి అప్పన్న
 మయిన ధ్వనులు వినిపిస్తున్నాయి. ఊరు ఇంకా
 మాటుమణగలేదు.

"ఇదుగో, ఇక్కడే నాకు ఆ నవ్వుడి వినిపించింది
 ఆనాడు" అన్నాడు తర్వానిలో ఒక ప్రదేశాన్ని నిర్దేశిస్తూ
 భాస్కర్.

"అట్లాగా!" అంటూ వేలవంగా నవ్వింది ఉష.
 అలిసిపోయేలా నడిచారు ఇద్దరూ. వాళ్ళు తిరిగి
 వచ్చేసరికి అంతా సిద్ధంగా ఉంది.

ఆరుబయట వెన్నెలలో 'టేబుల్ వేళారు. దాని
 మీద వదిలిన తెల్ల టీ 'టేబుల్ క్లాత్ వెన్నెలలో అందంగా
 మెరుస్తున్నది. అందంగా అమర్చబడి ఉంది అందమయిన
 చై వా క్రోకరీ.

మాట్లాడుకు
 రెండు కన్ను
 మాట్లాడాడు
 కాస్తేపటికే ఆ

"నీకు నిద్ర
 తరవాత నేను వ
 భాస్కర్.

మంచంమీ
 జారిపోయింది
 నలతో ఉష అలి

ఎదురయిన వా
 రండి" అన్నాడు

"గుడ్, ఎ

"వలుగురం

"మంచిది.

కూర్చోబెట్టు

వెళ్ళేడు భాస్క

వెన్నెలలో

సింది. విలాసం

భాస్కర్ ని మూ

తల ఆయన.

వాళ్ళు వచ్చారు.

రించాడు భాస్

సిద్ధం అయింది

మన కార్యం తీర్చ

వడుతుంది. ఎ

గదా!" అంటూ

"అది ఎ

భాస్కర్.

ఒక్కసారిగా

వింటున్నట్టుం

తల వెన్నెలలో

"మీరాని

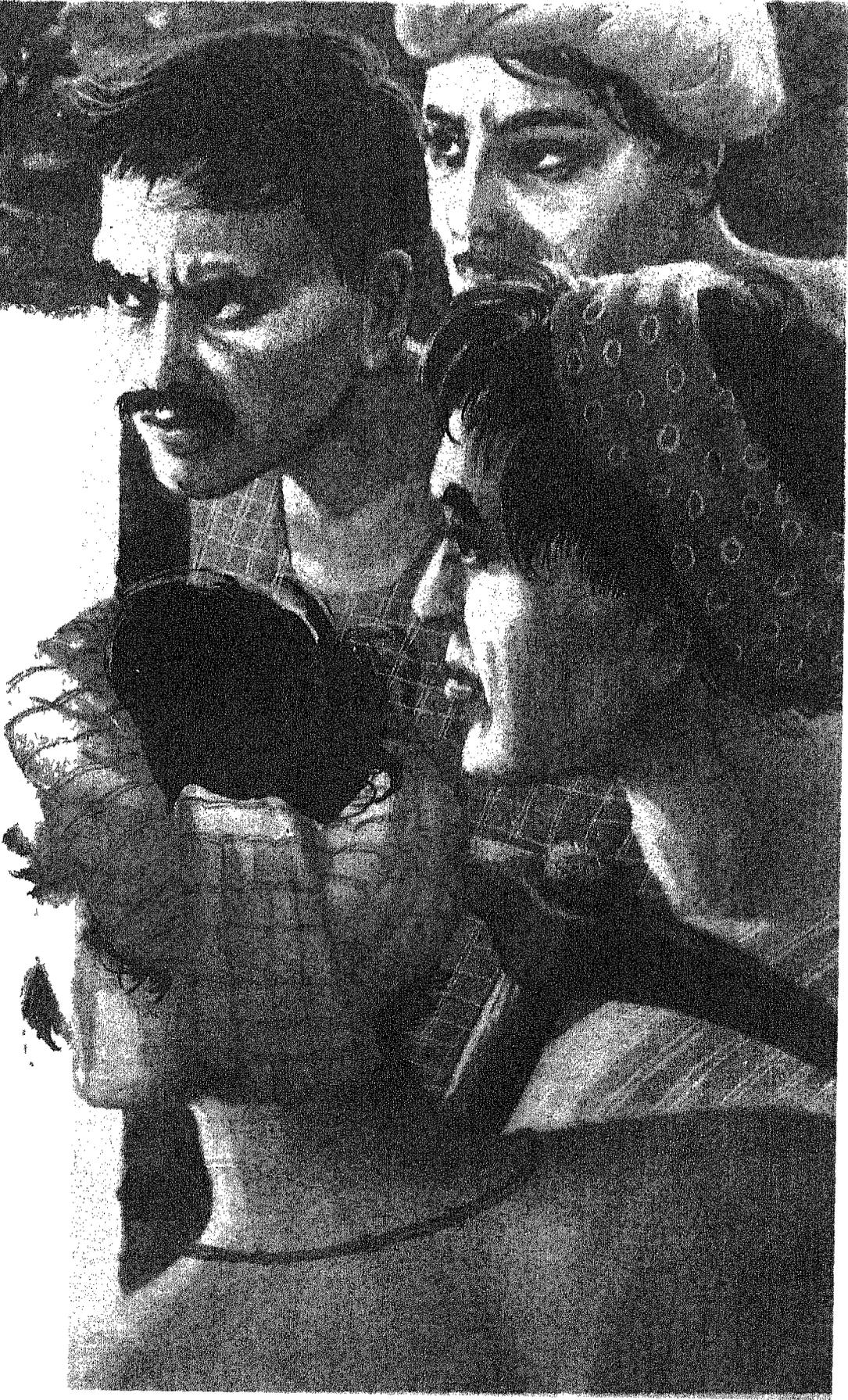
తరవాత.

"నిన్నాను.

అక్కడినుంచే"

"అవును.

కింది

అటా భోజనం ముగించారు.

అో నేడేనేడి కాఫీవచ్చింది. ఉషారాగా
 స్కూర్. కాని ఉషలో ఉషారు లేనేలేదు.
 ఖింతలం ప్రారంభించింది ఆమె.

మొన్నట్లున్నది. పడుకో. కనబడిన
 పు రేపుతాను" అని బయటికి వెళ్ళాడు

కడుకుని నిమిషంలో విద్రాళికి
 ఉష, తీరనికోరికలు నిండిన ఆలోచ
 నోయి ఉంది ఎన్నాళ్ళనుంచో. బయట
 కోటన్ "తప్పకానికి మనుషులు వచ్చా

అనుంది వచ్చారు?"

యగురు ఉన్నారండి."

వాళ్ళని మాట్లాడుకుండా అక్కడ
 అంటూ వక్కకు తిరిగి అనదణలోనికి
 న్ పూఅమొక్కలలో దారినెంబడి.

అని దేకరాన్ సూట్ అండంగా మెరి
 తం ఉషీ సేగరెట్ వెలిగించాడు.

నీ కుర్చీలోంచి లేచి నిలబడ్డాడు బట్ట
 భోజనం అయింది గదా! మనుషులూ

కడెక్ట్ టాయిమెంతున్నారా?" అని పలక
 స్కూర్, "వదకొండుంపావండి. అంతా

దా ఇక పని ప్రారంభిస్తే ఒక గంటలో
 అనుంది. మీ అదృష్ట భాండము బయట

డుకయినా మంచిది. రై ఫుల్ తెచ్చారు
 నన్నెడతను బుగ్గలు ఊగేటట్టు.

గ్లా మరచిపోతాను?" అని నవ్వాడు

నిశ్చింతం ఆవరించింది. చెవి ఒగ్గి ఏదో
 వాడతడు కాసేపు. నువ్వని బట్ట

కొంది.

గ్లా?" అన్నాడతడు రెండు నిమిషాల

నితో అన్నప్ప మయిన మూలుగు. ఆదే.
 అనందంగా అన్నాడు భాస్కర్.

గ్లా నం కెళ్ళతో మూలుగుతున్నది. 'ఈ

బంధంనుంచి నన్ను విడిపించేవారెవరూ లేరా?' అని బాధగా మూలుగుతున్నది" అని నవ్వడాయన.

భాస్కర్ ఆనందంగా చిరునవ్వు నవ్వెడు. "మీరు ఆనాడు నన్ను అడిగినప్పటినుంచీ నాకు అనుమానంగానే ఉంది. 'మీకు ఏమయినా ఏడ్చువంటి మూలుగు వినబడిందా ఈ మధ్యన?' అని అడిగారు గదూ నన్ను? ఈ బంగళాకి వచ్చినప్పుడు రెండు మూడు సార్లు అట్లాగే వినబడిందిగాని నేను అంతగా పట్టించుకో లేదు.

"దాన్నే అంటారు కాబోలు 'సిరిరా మోకాల్ డుట్ట' అని. దేనికయినా ఆ 'టయిమ్' రావాలిగా! ఇదివరకూ ఈ బంగళా ఎందరి చేతులో మారింది. ఎందరో ఇందులో కొన్ని రాత్రులు గడిపిఉంటారు. కాని ఆ మూలుగు నాకు ఒక్కడేకి వినిపించడం ఆశ్చర్యకరంగా లేదా?" అన్నాడు భాస్కర్.

అతడు చిన్నగా నకిలించాడు బట్టతల ఊగిస్తూ. "అదేనండీ, రేఖ ఉండాలిగా! అది ఎవరికి ఉంటే వారికే దొరుకుతుంది. అంతేగాని ప్రతివాడికీ ఆ యోగం ఉంటే ఇంక ఈ గీతంలేదుకు? మా శాస్త్రమెందుకు? ఇదంతా నిష్పలమే కాదా? చెప్పండి. ఎవరికీ కాకుండా మీకు ఒక్కడేకి ఎందుకు వినబడాలి ఆ మూలుగు? అంటే లక్ష్మి పిలుస్తున్నదన్నమాట. 'నన్నుతీసుకో' అని మిమ్మల్నే పిలుస్తూందన్నమాట. కనక మీకే కనబడు తుంది. దానికోసం అన్నులెవ్వరు ప్రయత్నించినా కన బడదు" అన్నాడతను.

చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు భాస్కర్. "ఎంత ఉండవచ్చుంటారు? ఒక నాలుగులక్షల దాకా ఉంటుందా?"

"నాలుగా? పదిలక్షలకి పోకా ఉండదండీ. అందులో అంతా బంగారం రూపంలో గా! ఈమధ్య దాని ధర బాగా పెరిగిందా?" అన్నాడతను.

"అవును. ఇది జరుగడం అయితే మీకూ ఒక అర లక్ష పాలెస్తాను. ముందస్తుగా ఉషా నేనూ సారిన వెళ్లితిరిగిరావాలి. తరవాత అదంతా బిజినెస్లో పెడితే?" భాస్కర్ ఆలోచనలు బయటపడ్డాంబు, అనుకో కుండానే ఆ ప్రయత్నంగా. భాస్కర్ చేతినున్న గడియారం చూశాడతను. "అయ్యో, పదిమ్మిచ్చావు అవుతుంది. మనం ఇక ప్రారంభించవచ్చును. నిలుపు లోతు వెళ్ళాలి గదా! నలుగురు బలిష్టలు పనిలోకి దిగినా అరగంట తీసుకుంటుంది" అని అంటూ లేచాడతను. భాస్కర్ అనుసరించాడు.

వార్మన్, ఆ నలుగురు మనుషులూ వెంటరాగా వాళ్ళిద్దరూ ఆ బంగళా వెనకభాగానికి వెళ్ళారు. ప్రవారీగోడ నాలుగడుగులువరకు కూలిపోయిన కారణంగా దారిఉన్నది. ఆ దారిగుండా అందరూ నడిచి వెళ్ళారు. అదంతా మామిడితోట. గుబురుగా అల్ప కున్న పొదలు చీల్చుకుని దారి చేసుకుంటూ అందరూ వెళ్ళారు.

ఒకచోట ఆ గి అ బట్టతలంనుండి నేలకు తల ఆనిచ్చి శ్రద్ధగా ఒక క్షణం విన్నాడు. భాస్కర్ని రమ్మని సంజ్ఞ చేశాడు. భాస్కర్ వెళ్లి వెచి ఒగ్గి విన్నాడు.

అవును, స్పష్టంగా వినబడుతున్నది. లోపల గంగల అంటూ నవ్వడి, అందెలు మ్రోయించినట్టు. బంగారం క్వణక్వణ పంటున్నట్టు ధ్వని.

తల్లి కావాలనే కోరిక స్త్రీని ఏకపరుచు కొన్నంత బలంగా, అధికంగా మరి ఏదీ స్త్రీని తొంగదీసుకోలేదు. అందుకోసం అనినీతిని ఆశ్రయించడానికి కూడా వెనుదీయని స్త్రీలు ఉంటారు. మాతృత్వం కోరే స్త్రీ ప్రపంచంలో మరి దేనిలోనూ సంక్లృప్తి చెందలేదు. ఆచాంటి స్త్రీని ప్రేమించే పురుషుడు ఆమె మనసును అర్థంచేసుకోలేకపోతే ప్రభయం సంభవిస్తుంది. అర్థం చేసుకొంటే?

నిమిషాల్లో ఆ చోటు శుభ్రం అయింది. అక్కడ వీళ్ళు వల్లి, ముగ్గువేసి పుంజ్రాలు చదివాడు బట్ట తలాయన.

కొన్ని క్షణాలలో తవ్వకం మొదలయింది. కాస్తేవటికి మట్టి గుట్టగా అయింది పైన. భాస్కర్ ఆత్రతతో చూస్తున్నాడు. టయిమ్ పదకొండు గంటల పది నిమిషాలు. ఖంకేమని పలుగు తగిలింది! ఇలజలా ఏదో ఊడి పడిపోయిన చప్పుడు!

"అగండి" అని ఆనందంతో ఆరిచాడు బట్ట తలాయన. దణ్ణెలుమని రాయి కిందపడింది లోపల. వరసగా నాలుగు రాళ్ళు తొలగించారు. మెల్లిగా బట్ట తలాయన, భాస్కర్ కిందికి దిగారు. తవ్విన మనుషులు చెమట తుడుచుకుంటున్నారు.

లోపల అంతా చీకటి. క్వణక్వణమని శబ్దం. అడుగుల సవ్వడి.

"జాగ్రత్త, సరయిన చోటికే వచ్చాము. ఇప్పుడు చుట్టూ జాగ్రత్తగా పరికించండి. ఏమీ మెరుస్తూ మీకు కనబడటము లేదా?" అంటూ మంజ్రాలు చదవటం మొదలుపెట్టాడు బట్టతలాయన. భాస్కర్ కంగారుగా చుట్టూ చూడటం మొదలుపెట్టాడు.

మెత్తగా అడుగులు వడన చప్పుడు! బట్టతలాయన చెప్పలోగ్గి విన్నాడు. "మీకేమీ వినబడటము లేదా? లక్ష్మి నడుస్తున్నది. మెత్తని అడుగుల చప్పుడు. టయిమెంతయింది?" కంగారుగా అంటున్నాడు బట్టతలాయన. వాచి చూశాడు భాస్కర్. తేడియమ్ డయల్ పదకొండుంబావు చూపిస్తున్నది.

"కరెక్ట్ గా టయిమయింది" అన్నాడు భాస్కర్.

"అవును. చుట్టూ జాగ్రత్తగా చూడండి. ఒక్క సారిగా జిగోమని మెరుపు కనిపిస్తుంది. లక్ష్మి సాక్షాత్తు లిస్తుంది! ఏదీ కనబడిందా? ఏదో అడుగుల చప్పుడు. మీరు డార్చి తేవలిసింది. మన మెక్కడయినా పొరపాటు చేశామా? అయ్యో, లక్ష్మి నడిచి వెళ్ళిపోతున్నట్టుంది. ఆగు, లక్ష్మి! ఆగు." కంగారుగా అరిచాడాయన.

దబదబమని అడుగుల చప్పుడు.

భాస్కర్ ఉద్దేకంతో అరిచాడు. "ఆగు. లక్ష్మి, నాకు కనబడు."

"అయ్యో, అడుగులు దూరం అవుతున్నాయి. లక్ష్మి వెళ్ళిపోతూంది. మనమే ఎక్కడో పొరపాటు చేశాము." తవ్వకం చేసిన మనుషులూ, వార్మన్లూ నిశ్చలంగా చెవులు రిక్కించి వింటున్నారు.

"ఆగు. కదిలావో కాల్చేస్తాను" అంటూ ఉద్దేకంతో రైఫుల్ ఎత్తాడు భాస్కర్.

పాలడుగు వెంకటేశ్వరరావు

"అయ్యో! అనవారం." అరిచాడు బట్టతలాయన. "లక్ష్మి వెళ్ళిపోయింది. వెతకండి. బాగా వెతకండి" అంటున్నాడు బట్టతలాయన. భాస్కర్ చేతులతో తడిమాడు చీకట్లో.

ఒక్కసారి పసిపాప ఏడుపు ప్రతిధ్వనించింది! ఉలిక్కి పడ్డారు అందరూ.

తడుముతున్న భాస్కర్ చేతులకు మెత్తగా తగిలింది. చేతుల్లోకి తీసి మృదువుగా ఎత్తుకుని పైకి తీసుకుని వచ్చాడు భాస్కర్.

"ఇక్కడంతా కటిక చీకటి. మీ కేమయినా కన బడిందా? అన్నిచైపులా పొదలు" అంటూ అరుస్తున్నాడు బట్టతలాయన లోపలినుంచి. మధ్యలో మంజ్రాలు చదువుతున్నాడు.

"నాకు కనబడింది. రండి మీరు పైకి" అన్నాడు భాస్కర్ పసిబిడ్డను రొమ్ముకు ఆనించుకుంటూ. చన్నని చిరునవ్వు భాస్కర్ పెదిమలపై విరిసింది.

వెన్నెలో ఎర్రగా మెరిసిపోతూ, తిరిగి నిద్రలో పడింది పసిపాప.

బట్టతలాయన పైకి వచ్చాడు. "ఎంత చిత్రం!" అనుకుంటూ, "ఏదీ లక్ష్మి? ఎట్లా తెచ్చారు?" అంటూన్న ఆయన ప్రశ్నలకు భాస్కర్ చేతులలోని పసిపాపే సమాధానమయింది. భాస్కర్ ముస్కింంలో ఏవో ఆలోచనలు మెదిలి మొవన చిరునవ్వు విరిసింది.

బట్టతల ఆయన కనులు ఆనందంతో మెరిశాయి.

"లక్ష్మి పసిబిడ్డ రూపంలో మీకు దొరికింది. ఇక మీరు పట్టింది బంగారమవుతుంది. వదండి" అన్నా డాయన దొరికిన దానితో సమాధానమెడుతూ. ఇవ్వరూ బంగళావైపు వెళ్ళారు మెల్లిగా వదుస్తూ.

తవ్వకం పనిచాళ్ళు నవ్వుకుంటూ దాన్ని తిరిగి పూర్చే శారు.

ఆ సారంగం, పూర్వం ఆ బంగళా ఒక రాజాగారి కింద ఉన్నప్పుడు ఒక ప్రత్యేకమయిన అనవరం నిమిత్తం తవ్వించినదని వాళ్ళకు తెలుసు. అది ఇప్పుడు పొదవడి ప్రియం ఉంది. అక్కడికి పసిబిడ్డ ఎలా వచ్చినట్టు? అన్నదే వాళ్ళకూ సమాధానంలేని ప్రశ్న అయింది.

ఆ తెల్లవారుయామున, ఉషోరేఖలు చీకట్లను సార దోలేవేళ ఆ బంగళామందు బ్యూరిమెన్షైన్ సీల బడి బయలు దేరడానికి సిద్ధంగా ఉంది. వెనకాల సీట్ల పొత్తిళ్ళలో పసిపాపతో ఉన్న ఆనందంగా కూర్చుని ఉన్నది. పాప బలంగా, అందంగా ఉన్నది ఎర్రగా.

ఇన్ని సంవత్సరాల తరవాత ఉష మొహంతో నిజ మయిన సంతోషం చూసి భాస్కర్ తేలికగా ఊరినీల్చి ఉషారుగా స్త్రీరింగ్ అటూ ఇటూ తిప్పాడు. కింద వార్మన్ చేతులు కట్టుకుని నిలబడ్డాడు.

"తెల్లారగానే డబ్బిచ్చేసి బ్యోతిమ్మలవాదిసి, మనుషుల్ని సంపెయ్య. ఈ విషయం రవాణ్యంగానే ఉండాది. ఎవరికీ తెలియటానికి వీలులేదు. జాగ్రత్త" అని ఆక్కిలేటర్ తొక్కాడు భాస్కర్.

ప్రవారీ గోడ గేటు వక్కన ఒదిగి నిల్చుని, తెల్లగా అందంగా ఉన్న ఒక అనామకురాలు అందంగా రోడ్డు మీద దూసుకు పోతున్న ఆ లిమొస్సేన్ నవ కనుమరుగై పోయేంతవరకూ చూస్తూ నిల్చుండిపోయింది. ఆమె కనులలో నిలిచిన ఒకటి రెండు కన్నీటి బొట్టు దుఃఖం వల్ల వచ్చినవో, లేక ఆనందమువలన నిలిచినవో నేను చెప్పను, మీ రడిగినప్పటికీస్తే.